

ת"פ 51723/05/19 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד איוב ג'בארה, מועתז ג'בארה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 51723-05-19 מדינת ישראל נ' גבארה ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד יסמין קוגן ברנס

נ ג ד

1. איוב ג'בארה
 2. מועתז ג'בארה הנאשמים
- ע"י ב"כ עו"ד יוסף מסארווה

גזר דין

הרשעת הנאשמים

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת הראיות בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 - **חבלה חמורה**, בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

נאשם 2 - **תקיפה סתם**, בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין; **ואיומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

2. העובדות שעמדו בבסיס הרשעת הנאשמים נקבעו בפיסקה 23 להכרעת הדין וזו תמציתן - הנאשמים הינם אחים ובעת הרלוונטית היו נאשם 1 וחאנון ג'בארה גרושים ולהם ילדה קטינה. וסאם ופיקרי ג'באלי הינם אחיה של חאנון (להלן - **וסאם ופיקרי**). בעת הרלוונטית היה סכסוך בין משפחת הנאשמים לבין משפחתה של חאנון בנוגע להסדרי הראיה של הקטינה. ביום 15.11.17, על רקע הסכסוך האמור, שוחחו פיקרי ונאשם 1 בטלפון ובמהלך השיחה גידף פיקרי את נאשם 1, ובשיחה מאוחרת בין נאשם 2 לבין פיקרי, גידפו השניים אחד את השני, תוך שפיקרי אף משמיע דברי איום כלפי נאשם 2, אשר הבהיר לו שבכוונתם להגיע לביתו, שלא למטרות הידברות בדרכי שלום. באותן הנסיבות הגיעו

עמוד 1

הנאשמים לביתם של וסאם, פיקרי ואביהם ברכב, כשהם מלווים ברכב נוסף ובשני בחורים צעירים לפחות, כאשר חלקם אחזו במקלות או באלות. לאחר דין ודברים בין הנאשמים לבין עפיף, אביה של חאנון, ולאחר שוסאם הקניט את הנאשמים באמירה מזלזלת, איים נאשם 2 על עפיף שאם יראה את פיקרי בכביש יהרוג אותו. באותן נסיבות הגיע פיקרי למקום, אז תקף נאשם 1 את וסאם באמצעות מקל בראשו ובידו, עד שזה נפל ארצה ונגרמו לו חבלות בדמות לצרציה מעל שפה עליונה, חסר שן 21 ונפיחות בשפה מעליה, נפיחות דיפוזית משמעותית באספקט דורסאלי של כף יד ימין, פצע פתוח 6 מ"מ מעל ראש מסרק 2 אספקט דורסאלי, שברים בבסיס מסרקים 3-5 ושבר ראש מסרק 2; ואילו נאשם 2 תקף את פיקרי במכות שנתן לו באמצעות ידיו בגופו.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים וטענה שעל רקע סכסוך משפחתי, נהג נאשם 1 באלימות חמורה כלפי וסאם, תקף אותו באמצעות מקל וגרם לו לחבלות חמורות בדמות שברים בכף יד ימין וחסר בשן, ואילו נאשם 2 איים על פיקרי באוזני אביו ולאחר מכן תקף אותו באמצעות ידיו. לדבריה, הנאשמים הגיעו לבית המתלוננים יחד עם שני בחורים לפחות ובעת האירוע נעשה שימוש במקל. לדבריה, פתרון סכסוכים בדרכים אלימות הפך לרעה חולה ול"מכת מדינה" ועל כן, על בית המשפט להעניש בחומרה את העבריינים הנוקטים באלימות מילולית ופיזית ביד קשה. התובעת עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בעניינו של נאשם 1; ולמתחם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בעניינו של נאשם 2. נוכח היעדר עבר פלילי, שיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף זמן רב מאז ביצוע העבירות, עתרה התובעת להטלת 12 חודשי מאסר בפועל על נאשם 1 ולהטלת 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות על נאשם 2. כמו כן, עתרה להטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. התובעת הפנתה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשמים טען שלא בכדי נוהלו הוכחות בתיק זה, שכן בית המשפט נחשף לסתירות בגרסאות המעורבים, כפי שפורט בהכרעת הדין, ובסופו של יום נאשם 2 זוכה מעבירה של גרימת חבלה חמורה בצוותא כלפי וסאם, והורשע בעבירה של תקיפה סתם כלפי פיקרי, מבלי שהואשם בעבירה זו בכתב האישום. עוד הפנה להתנהגותו של פיקרי כלפי נאשם 2 לפני הארוע ולכך שגידף אותו ואיים עליו. הסניגור אף הפנה למחדלי החקירה כפי שמפורט בהכרעת הדין. עוד הפנה לכך שבתחילה נסגר תיק החקירה נגד הנאשמים, ואולם בעקבות ערר שהוגש על ידי המתלוננים נפתח התיק מחדש והוגש כתב האישום. לדבריו, מאז ביצוע העבירות חלפו כ-5 שנים. הנאשמים נעדרו עבר פלילי, נאשם 1 עובד קשה על מנת לפרנס את משפחתו ונאשם 2 בעל עסק לטקסטיל ואף הוא מפרנס את משפחתו. מאז הארוע לא הוגשו תלונות נוספות נגד הנאשמים והשקט שב לשרור בין המשפחות, למרות שהנאשמים פנו למשפחת המתלוננים על מנת לסיים את העניין ולפצות אותם מבחינה כספית, אך הם סירבו. נטען שהטלת מאסר בפועל, לעת הזו, תצית מחדש את הסכסוך בין המשפחות ותלבה אותו. לפיכך, עתר ב"כ הנאשמים לגזור על נאשם 1 עונש במתחם הנע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל שירוצה בעבודות שרות; ועל נאשם 2 עונש צופה פני עתיד.

דין והכרעה

5. עבירות האלימות הפכו לרעה חולה בחברה. כמעט שאין יום שעובר בו אתה לא מדווח בכלי התקשורת על פתרון סכסוכים בדרכים אלימות - אם בין עבריינים, אם בסכסוכים בתוך המשפחה - אלימות שמובילה לפגיעות פיזיות קשות, עד כדי מוות במקרים החמורים. נורמה חברתית של שימוש באלימות פוגעת באושיות החברה, מאיימת על

הבטחון האישי של חבריה וחושפת אותם לסיכון של פגיעה בגופם ובכבודם, ועל כן, חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם תופעות של אלימות החותרת תחת זכותם של חבריה לשלמות גופם.

6. הנאשמים פגעו בשורה של ערכים חברתיים מוגנים ובהם - הזכות לשלמות הגוף, לכבוד, לשלוות הנפש ולבטחון אישי.

נאשם 1 פגע בערכים החברתיים המוגנים במידה רבה ונסיבות ביצוע העבירה חמורות - הוא הגיע לביתו של המתלונן וסאם על מנת ליישב את הסכסוך בדרך אלימה; הוא הגיע למקום יחד עם נאשם 2 ושני בחורים נוספים לפחות; הוא תקף את וסאם כשהוא מצוייד במקל; כתוצאה ממעשה התקיפה נגרמו לו סאם חבלות בדמות שברים במסרק כף יד ימין וחסר בשן - חבלות שהן בדרגת חומרה גבוהה; וסאם פונה לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי (2/ת; 3/ת); לאחר מעשה נמלטו הנאשמים מהמקום באמצעות רכב; נקל לשער את הטראומה והנזק הנפשי שנגרמו לו סאם כתוצאה ממעשה התקיפה.

גם נאשם 2 פגע בערכים החברתיים המוגנים, אם כי במידה פחותה יותר - הוא הגיע למקום יחד עם נאשם 1 ושניים אחרים; הוא איים על פיקרי באוזני אביו שאם יראה אותו בכביש יהרוג אותו; והוא תקף את פיקרי בכך שהיכה בגופו באמצעות ידיו.

לקולא לקחתי בחשבון את העובדה שפיקרי גידף את נאשם 2 בטלפון עובר לארוע התקיפה ואיים עליו ואת העובדה שנאשם 2 לא השתתף במעשה התקיפה של וסאם, זוכה מעבירה של חבלה חמורה, והורשע תחתיה בעבירה של תקיפה סתם של פיקרי.

7. לאור האמור לעיל, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הפסיקה הקוראת להחמרה בעונשיהם של עבריינים הבוחרים לנקוט באלימות כדרך ליישוב סכסוכים (בעיקר כאשר האלימות הננקטת מביאה לחבלות חמורות דוגמת שברים ופציעות המצריכות פינוי לבית חולים והענקת טיפול רפואי), **אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים; ומתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שרות ל-12 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.**

[ראה והשווה: רע"פ 8286/21 אבו לבדה נ' מדינת ישראל (14.12.21); רע"פ 2298/20 עזרא נ' מדינת ישראל (5.4.20); ע"פ 6336/16 חבושה נ' מדינת ישראל (28.12.17)].

7. את עונשם של הנאשמים החלטתי למקם מעל תחתית מתחמי הענישה שנקבעו בעניינם.

הנאשמים לא נטלו אחריות על העבירות שביצעו ולא הביעו חרטה. הם בחרו לנהל משפט הוכחות - וזו כמובן זכותם - אך הם אינם זכאים להקלה בעונש כמי שהודה ונטל האחריות. הנאשמים לא חסכו מהעדת העדים, ובראשם המתלונן וסאם, ואף לא חסכו בזמן שיפוטי יקר. כפועל יוצא של כפירתם אף לא נוצר פתח לבחינת התערבות טיפולית.

מנגד, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמים נעדרו עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא שזו להם הסתבכותם הראשונה והיחידה עם החוק. הנאשמים בעלי משפחות, עובדים לפרנסתם. מאז ביצוע העבירות (נובמבר 2017) חלפו כ-5 שנים, במהלכן לא שבו הנאשמים להסתבך בעבירות פליליות. נראה שכעת שורר שקט בין משפחת הנאשמים למשפחת המתלוננים.

8. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יאסר עתה, ואולם אם יעמוד בתנאים הבאים, יעוכב ביצוע רכיב המאסר בפועל בלבד עד ליום 22.1.23 שעה 10:00 אז יתייצב הנאשם בבית סוהר "הדרים" כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר הדין.

1. הפקדה בסך 2,500 ₪. ניתנת ארכה להמצאת ההפקדה עד ליום 6.12.22 שעה 10:00.

2. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪.

3. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד נאשם 1 והוא יבוטל עם התייצבותו למאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת 2) בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ולא יאוחר מיום 7.2.23.

נאשם 2

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות. הנאשם ירצה את עבודות השרות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 27.11.22 ובהסכמתו, במרכז יום מושב חירות רחוב המייסדים, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

לצורך תחילת ריצוי העונש יתייצב הנאשם ביום 12.3.23 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

מובהר לנאשם כי במידה ויפר את נהלי הממונה על עבודות השרות והוראותיו, יהיה מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והנאשם ירצה את המשך עונשו במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת 1) בסך 1,000 ₪ לתשלום עד ולא יאוחר מיום 7.2.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ג, 05 דצמבר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד זיוה לדרמן, הנאשמים ובא-כוחם.